

Ceasuri de vară

Stefania Petrov

La ceasul zorilor de dimineată,
Iuziile pier, vin raze să ne aline,
Din vise ne trezim la viață,
Dând sens dorințelor divine.

Dansează-n jur, căutătoare,
Lumini și raze de speranță,
Trimise din Înalt, de soare,
Spre a da lumii siguranță.

Cortina se înalță deodată
Când iese soarele din mare,
Și totul are dintr-odată,
Doar interes și provocare.

Decorul timpului prezent,
Cu foc este dictat de cifra doi,
Iubirea este pusă sub accent,
Nu este timp de al lumii noroi.

Pe al vieții val, ducem o luptă,
Cu visele ce vrem să le-mplinem,
Iar dacă panta este prea abruptă,
O biruim, doar pentru că iubim.

Se lasă seara după fierbinte-amiază
Și soarele se-ndreaptă spre amurg,
Deodată zilele se micșorează
Și ceasuri se topesc... și curg.

Eternizat de-ar fi al nostru soare,
I-am face verii un abonament
Și am reveni din timpuri viitoare,
Doar să trăim vara la prezent.